

KARILAN(MAAN) TALON JA KARILAN SUVUN VAIHEISTA 1800 –LUVUN ALUSTA 1900 -LUVUN LOPPUUN

Alpo Karila 13.2.2020

Karilanmaan talon perustaminen

- ❑ Korpilahden kappelinkin takamaita alettiin 1700 –luvun loppupuolella voimakkaasti asuttaa halkomalla vanhoja kantataloja, perustamalla torppia ja erottamalla kylistä liikamaita, joille voitiin perustaa kruunun toimesta uudistiloja. Erityisen vilkasta asutustoiminta oli Muuramen maakirjakylän alueella.
- ❑ Vuonna 1806 perustettu Karilanmaan talo on eräs kruunun uudistiloista (krono nybygge).
- ❑ Karilanmaan talon perusti Juho Ristonpoika (s. 1765). Hän tuli Muuramen Saarikosta, joka oli 1782 erotettu Hietalasta, ja se puolestaan Mikkolasta 1720.
- ❑ Juho ja vaimonsa Helena Heikintytär (Leena, s. 1772) olivat isännöineet Saarikkoa 1790-1805, joten heillä oli kokemusta talonpidosta.
- ❑ Juholle ja Helenalle syntyi Karilanmaalla lapsia: Eeva 1810, Henrik 1813 ja Alexander 1820.
- ❑ Juho kuoli 1837 ja Helena jatkoi leskiemäntänä talon pitoa vuoteen 1843, jolloin hän luovutti talon ohjokset Henrikille.

- ❑ Henrik laittoi vireille Karilanmaan tilan ostamisen perintötilaksi huhtikuussa 1848 ja päätös asiasta tuli tammikuussa 1850.
- ❑ Oletettavasti Henrik oli samaan aikaan laittanut talon myyntiin. Ostajaksi ilmaantui Matti Kallenpoika Hytiälä Tikkanen kylältä, josta hänen sukujuuriaan on pystytty jäljittämään kolmen sukupolven verran, jälkien päättyessä Tikkanen taloon. Matista lähtien Karilanmaan talo on pysynyt hänen –siis meidän - sukumme käsissä, nykyisen isännän ollessa kuudes Matista laskien.

Matti Kallenpojan taustasta

- ❑ Matin isoisän isä oli talollinen Elias Yrjönpoika (s. 1738) Tikkanan (Jussilan)/Pellonpään talosta. Hän oli talon aiemman isännän lesken Maria Erkintyttären toinen mies, bolagsman 1769-1787. Talo halottiin 1780 –luvulla kolmeen osaan: Pellonpää, Tikkala (Jussila) ja Viljasjärvi.
- ❑ Eliakselle ja Marialle syntyi kahdeksan lasta, joista vanhin, 1770 syntynyt Johan löytyy vaimoineen (Maria Matintytär, s. 1771, Korpilahti, Saviaho) Viljasjärveä koskevista asiakirjoista itsellisenä.
- ❑ Johanille ja Marialle syntyi neljä lasta, joista vanhin, Carl (Kalle, s 1791) löytyy Viljasjärven torpan Hytiälän asiakirjoista nimikkeellä torppari, talollisen poika.
- ❑ Kallelle ja ensimmäiselle vaimolleen, talollisen tytär Lisa Mikontyttäreille (s. 1792, Korpilahti, Hyrkkölä, Ekonen), syntyi Hytiälässä viisi lasta, ja puolison kuoltua, toisen puolison, Anna Lisa Simontyttären (s. 1795) kanssa kuusi lasta.
- ❑ Kalle kuoli 6.12.1836 ja lapsista vanhin, Matti (s.13.3.1814) otti Hytiälän torpan vastuulleen 22 vuotiaana, kunnes hän muutti ostamaansa Karilaan 1850. Hän avioitui Hedda Kristiina Erkintyttären (s. 26.12.1827, Korpilahti, Mäyrämäki) kanssa melko myöhään, ja lapsista ainoastaan vanhin, Wilhelm, syntyi Hytiälässä.
- ❑ Varsin vähän siis tiedetään Mattia edeltäneiden sukupolvien vaiheista, edes Hytiälän torpan sijainnista ei ole tietoa.

Tilan ostoon ja suvun vaihtumiseen liittyviä koukeroita

- ❑ Henrikillä näytti olleen kova kiire laittaa talo myyntiin. Tämä voidaan päätellä siitä, että kun talo muuttui perintötilaksi tammikuussa 1850, kauppakirja talosta allekirjoitettiin 30. syyskuuta (kauppahinta 750 hopearuplaa) ja ensimmäinen lainhuuto saatiin syyskäräjillä 7. lokakuuta, vaikka asiakirjoista puuttui tuolloin olennaisia asioita.
- ❑ Toisen lainhuudon yhteydessä ilmeni, että myyjä ja ostaja olivat tehneet kaupan yhteydessä sopimuksen, jonka mukaan myyjä perheineen saa talosta täyden ylöspidon, sekä oikeuden siirtyä Perunmutkan torppaan sen jälkeen kun torpan silloinen haltija on kuollut, sekä hallintaoikeuden torppaan elinaikanaan verovapaasti ja lapsilleen kevyttä veroa vastaan 50 vuotta.
- ❑ Lisäksi ostajan tietoon tuli vasta tässä yhteydessä, että Helena oli jo 1842 tehnyt poikiensa kanssa sopimuksen siitä, että Henrikin tullessa isännäksi Karilaan Aleksanteri saa ”polvesta polveen” hallintaansa Alviston torpan veroa vastaan. Käräjäoikeuden päätösponnen mukaan *Tullaan Henrikki Karilanmaa ja Aleksanteri Alvisto myöskin turvaamaan niillä ylle otettujen sopimusten mukaisilla Karilanmaan tilalle määrättyillä eduilla siihen saakka kun samoista [eduista] toisin saatetaan päättää.*
- ❑ Kolmas lainhuuto oli enää muodollisuus. Sen jälkeen Henrik sekä Aleksanteri asuivat perintötorpissaan, joihin päätalolla ei juuri ollut sananvaltaa. Torppia koskeva lainsäädäntö oli 1800-luvulla muuttuvaa ja osittain epäselvää. Henrik ja Aleksanteri ennättivät hankkimaan perillisilleen ”ikuisiksi ajoiksi” oikeuden hallita torppiaan ja lopulta saada niihin omistusoikeuden, joka Alviston osalta toteutui jo 1870-luvulla, kiinnekirjan pvm 27.9.1873. Alvisto oli 1/3 alkuperäisestä Karilanmaasta.

Matti Kallenpoika Karilassa, 1850 - 1871

- ❑ Taloa asuttiin vahvasti, nälkävuodetkin kestettiin ja lapsiakin syntyi Wilhelmin jälkeen vielä kuusi, joista viisi selvisi aikuisikään ja neljä jatkoivat sukua.
- ❑ Selma (s. 24. 04. 1855) meni emännäksi Kylmälän Kasperille nykyisellä Sarvenperällä olleeseen torppaan. Heillä on runsaasti perillisiä, ja eräs heistä, Aira, palasi myöhemmin 1950 –luvulla emännäksi Karilaan.
- ❑ Nikodemus (s. 01.06. 1860) asui perheineen Karilan lähellä olevassa Tovilan torpassa. Osa hänen jälkeläisistään muutti pääkaupunkiseudulle. Yksi heistä, taistelusukeltaja, merimies ja monipuolinen liikkeenharjoittaja Kauko Wiren on koonnut sukumme matrikkelin.
- ❑ Markus (s. 24.04. 1866) oli ensin Korpilahden pappilassa renkinä ja lähti sitten kirkkoherra Johannes Sahlmanin mukana Sortavalaan, sieltä takaisin kotikulmille, jossa kiersin useissa taloissa renkinä, isäntärenkinä ja vuokraajana, viimeksi pitkän aikaa Mutasella, jossa hänen asuntonaan oli Karilasta siirretty pihatupa. Kaksi kertaa naimisissa, yhteensä seitsemän lasta joista ei ole tietoja matrikkelissa.
- ❑ Wilhelmiina (s. 25.5. 1869) avioitui Lapinmäen taloon Muuramen Isolahdessa. Hänellä oli kuusi lasta ensimmäisen miehensä Kustaa Kallenpojan kanssa ja tämän kuoltua vielä kolme lasta Niklas Kallenpojan kanssa. Wilhelmiinan sekä Kustaan ja Niklaksen jälkeläisissä on runsaasti Mäkisiä ja Salmijärviä. Eräs Lapinmäen Mäkisistä, Kaarlo Olavi, oli vahva kunnallisvaikuttaja Muuramessa 20 vuotta.

Wilhelm Matinpoika Karilassa 1872 -

- ❑ Wilhelm aloitti isäntänä 1872 ja otti sukunimen Karila. Hän haki vaimon Petäjävedeltä, Keskisen tilalta, Johanna Kallentytär (s. 7.2. 1846). Heidät vihittiin 8.11.1872.
- ❑ Syntyi kymmenen lasta joista kuusi jatkoi sukua. Johannan kuoltua 12.3.1906 Wilhelm nai Melida Erkintyrtär Mattilan, ja hänen kuoltuaan Petkelniemen Sohvin Koskenpäältä, joiden kanssa ei lapsia.
- ❑ Lapsista vanhin, Lida Aurora (s. 31.3.1874) meni emännäksi Pukkimäkeen, Mäkisen Erikille, ja heille syntyi kaksi lasta. Toinen lapsista jatkoi Pukkimäen isäntänä ja toinen meni Keuruulle isännäksi. Erikin kuoltua Lida nai Samuel Blomholmin, jonka kanssa yksi lapsi, Waldemar.
- ❑ Wera Alexandra (s. 2.9. 1877) avioitui Niklas Hermanninpoika Säynätmäen (s. 9.2.1860) kanssa. Heille syntyi yhdeksän lasta. Heistä vanhin, Lauri Johannes (s. 18.6.1901) jatkoi Säynätmäen isäntänä, ja talo on edelleen hänen jälkeläisillään. Lapsista neljä meni emänniksi taloihin (Jämsän Jaatila, Kytölä, Tikkanan Jokihaara ja Putkilahden Kopiseva) ja yksi opettajan rouvaksi Muurameen/Saarijärvelle.
- ❑ Tikkanan Jokihaaran emäntä, Korpi-Eukoksikin 1992 valittu Hanna Lines tunnettiin hyvänä puhujana. Hänen vanhin poikansa Martti yleni everstiluutnantiksi, ja oli 1973-4 johtamassa suomalaista rauhanturvapataljoonaa Suezilla.
- ❑ Weran ja Niklaksen lapsista toiseksi vanhin Wilho Henrik (Heikki) siirtyi sisarensa tavoin Tikkalaan ostamalla Ohelan tilan 1934 Robert Vuorelta joka halusi siirtyä ja siirtyikin pienempään taloon.
- ❑ Säynätmäen suvun jäsenillä oli harrastusta myös yhteiskunnallisiin asioihin, kuten kunnallishallintoon ja toimintaan mm. isänmaallisissa järjestöissä ja yhdistyksissä.

Wilhelm Matinpoika Karilassa, II

- ❑ Olga Elina (s. 9.1.1880) meni emännäksi Severi Uotilalle Hirvimäestä. Heille syntyi siellä neljä tytärtä. Perhe muutti 1923 Muuramen Heikkilään. Vanhin tytär Aili muutti Hauholle, jossa avioitui metsäteknikko Paavo Sainiemen kanssa. Heidän lapsistaan Jukka (s. 29.11.1947) opiskeli DI:ksi ja eteni metsäteollisuudessa pitkälle, toimien viimeiseksi UPM:n Uruguayn tehdashankkeen johtajistossa. Olgan ja Severin tyttärinä Aune (s. 12.8.1909) meni emännäksi Sutolan taloon Saukkolaan.
- ❑ Frans Oskarin (s. 3. 7. 1889) elämä oli vaiheikas. Hän muutti 1907 Saarijärvelle josta 1913 USA:han. Hän joutui kuitenkin mukaan I maailmansotaan, jossa vammautui kaasuhyökkäyksessä Belgiassa. Palasi USA:han jossa työskenteli mm. Fordin tehtailla, jossa sattui myöhemmin työtapaturman. Palasi Karilaan 1933, jossa aikansa podettuaan ja korvauksista riideltään viimein parantui ja meni loppuvuosiin töihin Schaumanin vaneritehtaalle. Mainittakoon tässä että myös Selma Kylmälän lapsista Markus (s.08.06.1883) meni 1913 Amerikkaan ja jäi sille tielleen.
- ❑ Aino Johanna (9.9. 1886) oli Nikodemuksen ohella ensimmäisiä kaupunkiin suuntautuneita Karilanmaan kasvatteja. Ennen avioitumistaan leipurimestari Reinhold Tammivuoren (s. 16.3.1883) kanssa (Moksinkylän Lamminmäestä) Aino oli jo käynyt piikomassa ja ompeluopissa Helsingissä omaksuen siellä kaupunkilaisia tapoja. Heille syntyi kahdeksan lasta, joista vanhin, Olavi (s. 23.3.1911) opiskeli ekonomiksi ja teki mittavan kansainvälisen uran eri konsulivirastoissa, viimeksi ja kauimmin Istanbulissa. Häntä avusti siellä jonkin aikaa nuorin sisaruksista, Esko (s. 8.6.1923), oik. kand ja ekonomi, joka teki myöhemmin merkittävän bisnesuran Suomessa. Molempien vaiheista on mielenkiintoisia tarinoita Ekberg-Tammivuori –sukuseuran julkaisussa *Suutarin lapset, sukutietoa yli 200 vuoden ajalta*, sivut 64-75.

Artturin (Arttu) ja Maunon ajat Karilassa, 1

- ❑ Willen pojista Kalle Arthur (Arttu), (s. 22.1.1883) jatkoi Willen jälkeen Karilanmaan isäntänä. Arttu nousi Karilan isännäksi 1900-luvun alussa avioituen samoihin aikoihin (1.11.1906) Molikan Martan kanssa. Heille syntyi 14 lasta. Lapsista 11 selvisi aikuisiksi ja kahdeksan synnytti perillisiä. Kahta (Kirsti ja Lyyli) lukuun ottamatta kaikki löysivät elantonsa maa- ja metsätalouden piiristä.
- ❑ Moksien kyläkirjassa on monipuolinen Vuokko Kovanen kirjoittama selvitys Karilanmaan tilan ja henkilöiden vaiheista (sivut 173 – 197) kokonaisen vuosisadan ajalta. Siitä sekä sukusseuran julkaisemasta teoksesta *Elämää Karilanmaan vaiheilla 200 vuotta* selviää erinomaisen hyvin mm. se, miten muutokset maataloudessa toteutettiin ”tekemisen tasolla”.
- ❑ Artun aikana rakennusten uudistaminen oli vilkasta ja Karilan pihapiiri sai pääosin nykyisen muotonsa.
- ❑ Arttu oli sukurakas ja uskalsi ottamaan myös riskejä. Kun hänen nuorimman sisarensa Ainon miehen leipuriliike ajautui 30-luvulla taloudellisiin vaikeuksiin, hän ja Lamminäen Aleksin takasivat leipuriliikkeen velkoja. Läheltä piti, etteivät talot menneet ”vasaran alle”, mutta metsistä löytyi kuin löytyikin ajoissa tukkipuita ja talot säästyivät.
- ❑ Arttu on suuresti arvostettu patriarkka suvussamme, nuoria Arttuja on nytkin nousemassa useita. Hänestä liikkuu myös monenlaisia tarinoita, mm. että kaupunkimatkat hevosella kestivät usein päiviä, joskus viikonkin. Ei ihme kun hevonen seisoikin ensin Tammivuoren leipuriliikkeen pihassa (Kauppakatu 13) ja paluumatkalla oli neljä sukulaistaloa (Pukkimäki, Heikkilä, Lapinmäki ja Sutola), joissa kaikissa pidettiin matkamiestä hyvänä.
- ❑ Tämän tekijällä on mukavia muistoja Artusta ja hänen toisesta vaimostaan Perun lidasta. Arttu kävi Leppämäellä aina syksyisin, puuntien aikaan ja syötti puimakonetta. Hän viihtyi hyvin myös äitini isän Severuksen kanssa. He olivat lähes saman ikäisiä, juttua riitti – ja kuolivatkin puolen vuoden välein, 1961 ja 1962.

Artturin (Arttu) ja Maunon ajat Karilassa, 2

- ❑ Sota-ajat koskettivat myös Karilaa. **Sisällissodassa** Karilan suvun jäsenillä ei tiedetä olleen mainittavaa roolia. Moksien alueellakin tilanne oli tuolloin jännittynyt, mutta aggressiot puolin ja toisin jäivät vähäisiksi.
- ❑ **Talvi- ja jatkosodissa** Artun pojista Viljo, Lauri ja Eero olivat mukana, pääosin rintamalla, ja selviten vähin vaurioin. Etenkin Lauri kunnostautui etulinjan taisteluissa Kannaksella, Taipaleenjoella ja Syvärillä. Sodan jälkeen oli Karilassakin siirtolaisia ja ahdasta sekä sotakorvaukset rasittivat, mutta muutoin tunnelma oli helpottunut, koska talo säästyi henkilömenetyksiltä.
- ❑ Talon työt hoituivat sotien aikana Artun ja nuorempien lasten voimin. Jatkosodan jälkeen valtaosa sisaruksista oli jo muuttanut omille tahoilleen. Martta kuoli 1.2.1949 ja jo sovitut Mirja –tyttären häät muuttuivat hautajaisiksi. Isännän tehtävät solahtivat Maunolle jo 40 –luvun puolella ja virallisesti hän osti talon isältään 1951, 24-vuotiaana poikamiehenä. Vaimo oli kuitenkin jo katsottuna Sarvenperän Kylmästä, Aira nimeltään, ja 1952 helluntaina heidät vihittiin. Lapsia syntyi kymmenen vuoden aikana viisi kappaletta, ensin kaksi tyttöä ja sitten kolme poikaa.
- ❑ Mauno oli nuorena hyvä urheilija, satanen kulki 11.5 sekunnin pintaan. Urheilu jäi kuitenkin vähemmälle, kun talon työt vaativat yhä enemmän aikaa. Mauno tunnettiin myöhemmin myös innokkaana hevosmiehenä, myös menestyneiden ravihevosten kasvattajana. Hevosia käytettiin 70 luvulle saakka, kevyemmissä pelto- ja metsätöissä sekä usein myös kyläreissuilla.
- ❑ Maunon ja Airan aika oli työntäyteistä, tilan infrastruktuuria kohennettiin, koneita hankittiin harkitusti, punainen Valmetkin työkoneineen 1966, pellot kivettiin ja salaojitettiin, veden vaivaamia metsämaita ojitettiin ja karjataloutta tehostettiin. Arttu ja lida osallistuivat talon töihin voimiensa mukaan. Arttu kuoli talvella 1962.

Kapulan vaihdos Maunolta Markulle

- ❑ Mauno sai 1980 sydänkohtauksen, joka hiljensi hänen siihen saakka rivakkaa menoaan. Lapset olivat kuka työelämässä, joku vielä opiskelemassa. Nyt he – etenkin veljekset Ari, Markku ja Arto -- ottivat vahvasti vastuuta kotitalon töiden tekemisessä vapaa-ajallaan, talkoohengessä ja urakalla. Isännöisyys siirtyi Markulle 1994 Maunon ja Airan muuttaessa läheiseen Haapalaan.
- ❑ Veljekset hitsautuivat talon töitä hoitaessaan kiinteäksi ryhmäksi, jonka yhteiset hankkeet ja projektit ovat jatkuneet näihin päiviin. He ovat esimerkiksi ostaneet useita huomattavia metsäkappaleita, esimerkiksi 2002 Hirvimäestä Hunninko –nimisen metsätilan. Tämä oli se sama josta Olga ja Severi 20 – luvulla lähtivät, joten tila palasi sukuun. Tilaa on vahvistettu myös peltojen vuokrauksilla ja omien peltojen lisäyksillä.
- ❑ Karilan päärakennusta uudistettiin 90-luvun lopulla perinpohjaisesti, samoin karjasuojat uudistettiin kun lypsykarjasta siirryttiin lihakarjaan 2005.
- ❑ Markun vaimo, Lahdesta tullut Merja on jatkanut aikaansaavien emäntien perinnettä. Häneltä on emännöyden ja palkkatyön ohella riittänyt energiaa Moksien kylätoimikunnan tehtäviin, sukuseuran sihteeriksi ja yhdeksi kaudeksi kunnanvaltuustoonkin.
- ❑ Teknologinen kehitys maataloudessa on jatkunut EU –aikanaakin huimana, keskittäen kannattavan tuotannon harjoittamisen suuriin yksikköihin. Karilan talon ansaintamalli näyttöä toimivan tässä virrassa nk. useamman tulolähteen strategialla, johon kuuluu metsä- ja karjatalouden ohella erilaisten palvelutehtävien hoitamista sekä palkkatyötä. Se näyttöä sopivan hyvin tämän talon luotaisiin vahvuuksiin, kun taas esimerkiksi sukulaistalo Ohelassa on havaittu hyväksi valita keskittymisvaihtoehto.

YHTEENVETOA

- ❑ Matin ja Willen aikana Karilanmaan paras vientituote taisivat olla tomerat emännät. Heidän kauttaan suku laajentui moneen suuntaan hevosvetoisen ajan toiminta-alueella ja talot pysyivät suvussa.
- ❑ Tekijän muistiin on poika- ja nuoruusvuosilta jäänyt useammastakin suusta kuultuna elämisen ja politiikan ohjeeksi annettu **kultainen keskitie** ja taloudenpidon ohjeeksi **ei nuuka, mutta tarkka**.
- ❑ Sukumme jäsenet ovat olleet ahkeria, aikaansaavia ja seurallisia omissa ympyröissään sekä kylätason riennoissa. Jokseenkin harvoin heitä aiemmin tavattiin yleisemmissä yhteiskunnallisissa ympyröissä, ainakaan Korpilahdella. Näin voidaan päätellä mm. kahdesta viimeisestä Korpilahden historiasta, joista löytyy vain kahden sukumme kunnallisvaikuttajan nimet: Kalle Viren 1920-22 ja Merja Karila 2005.
- ❑ Mainittakoon vielä kv-tason urheilijat: painija Tuomo Karila ja veteraanisuunnistaja Kosti Salmela.
- ❑ Talonpoikainen Karilan suku seuraa kaupungistumisessa vajaan sukupolven jäljessä pitäjänsuutarista ja talon tyttärestä lähtenyttä Ekberg-Tammivuori sukua, jonka juuret myös ovat Tikkanen kylällä. Eräs luonnollinen selitys ovat edellä esille nostetut vankat maalaistalot ja niiden isäntäparien halu ja taito pitää ne suvulla ”polvesta polveen”. Karilan sukukin on kaupungistunut ja kouluttautunut, usein ammattiin johtavin keskiasteen opinnoin, jonkin verran nykyisen ammattikorkeakoulutason opinnoin ja osa yliopistoissa. Ylemmän korkeakoulututkinnon oli suorittanut 13 prosenttia (26 hlö) meidän ikäluokastamme (8. sukupolvi, matrikelista laskettuna). Sukumme yritteliäisyyttä kuvaa se, että elämässään menestyneitä on noussut kaikilta koulutustasoilta, kansakoulupohjaltakin.
- ❑ Metsän omistus ja hoito, ammattina tai harrastuksena, sekä muut luontoon liittyvät asiat (retkeily ja luonnon antimien keräily, kalastus ja etenkin metsästyks) ovat edelleen voimallisesti esillä suvussamme.

Karilan sukuseurasta lyhyesti

- ❑ Seura perustettiin 25.7.1998 Matkailutila Surkeenjärvellä, noin 150 paikalla olleen voimin. Perustajina oli sekä sotien välissä syntyneitä (sukupolvi 7) että suurten ikäluokkien edustajia (sukupolvi 8). Ylimpänä innostajana ja toimijana vaikutti Antti Karila, psykologian tohtori. Hän toimi seuran puheenjohtajana vuoteen 2011. Hallituksesta saatiin sukuhaaroja laajasti edustava, joskin Artun jälkeläisillä oli ja on edelleen keskeinen asema.
- ❑ Toimintatavoiksi ovat vakiintuneet:
 - Viralliset kokoukset neljän vuoden välein ja vapaamuotiset tapaamiset keskimmäisenä välivuotena. Niille on pyritty ja onnistuttu löytämään aina uusi ja mielenkiintoinen pitopaikka.
 - Puheenjohtajan informaatiokirjeet jäsenistölle kaksi kertaa vuodessa.
 - Seuran kotisivut ja facebook –ryhmä jotka saatiin kunnnolla toimimaan vuodesta 2015
 - Aluksi myös matrikkelin päivittäminen, sukupolvi 8 on kattavasti esillä ja osin myös sukupolvi 9. Matrikkelin päivittäminen ja samalla suvun historian kirjoittaminen on loppunut vuoteen 2006
- ❑ Tapahtumien kohokohdaksi nousee Karilanmaan talon 200 –vuotisjuhla 2006, jossa myös *Elämää Karilanmaan vaiheilla 200 vuotta* –teos julkistettiin.
- ❑ Aika on karsinut ikääntyviä aktiiveja. Nuortakin väkeä on ollut liikkeellä, mutta ei poistumaa vastaavassa määrin, joten aiemmin satahenkiset kokoontumiset ovat 2010 –luvulla kutistuneet 50-60 hengen suuruisiksi. Hallitus on hiljalleen uusiutunut ja myös 2019 kokouksessa Vaarunhovissa hallitus nuorentui jonkin verran. Jatkuvuuden turvaaminen toimintaa uudistamalla on yleinen haaste niin suku- kuin muissakin seuroissa, Karilan sukuseura ei ole poikkeus.

Lähteitä

- *Elämää Karilanmaan vaiheilla 200 vuotta.* Antti Karila ja Vuokko Kovanen. 2006
- *Hajallaan hantuvet, Levällään laitumet.* Moxsin kyläkirja. 2006.
- *Karilan suku –matrikkeli.* Kauko Wiren 2006.
- *Sijaintinsa vanki, perinteensä renki. Korpilahden historia 1920-luvulta 2000-luvulle.* Ari T. Manninen. 2012.
- *Suur-Jämsän historia*, osa I. Forssa 1954
- *Suutarin lapset. Sukutietoa yli 200 vuoden ajalta.* Ekberg-Tammivuori sukuseura ry:n sukukirja. 2006.
- *Vanhan Korpilahden historia.* Markku Lahti. 1994.

- Muutamia linkkejä Kansallisarkiston tietokantoihin:
 - Vuoden 1850 perinnöksiostotiedot 17.1.1850 Karilanmaa № 8 Henrik Johansson
<http://digi.narc.fi/digi/view.ka?kuid=512> Näin kruunun uudistilasta tuli perintötila.
 - Jämsän talvikäräjät 27.2.1851. Toinen lainhuuto Matts Carlssonille Karilanmaan perintötilaan, talvikäräjät 27.2.1851 <http://digi.narc.fi/digi/view.ka?kuid=37406792>
 - Henkikirja 1900 josta näkyy Alviston kiinnekirjan päiväys <http://digi.narc.fi/digi/view.ka?kuid=22076276>